

РЕШЕНИЕ

№ 6503

гр. София, 19.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 27.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **2807** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал.3 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по повод на жалба, вх. № 8774 от 12.03.2020 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 53 – 03 – 484#2 от 09.03.2020 г. по описа на ТД на НАП - С., подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], с данъчен адрес [населено място], [улица], партер, представлявано от управителя М. Г. Б., чрез адв. И. В. от САК срещу Решение № ПИ – 80 от 19.02.2020 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалба вх. № 53 – 03 - 484 от 06.02.2020 г. на оспорващия срещу действия на публичния изпълнител в ТД на НАП – С. по извършено разпределение на постъпили суми в бюджета с разпореждане за разпределение с изх. № С200022 – 125 – 0027174 от 29.01.2020 г.
С жалбата се моли съдът да отмени оспореното решение на директора на ТД на НАП, тъй като не е спазена предвидената в чл. 169, ал. 8 от ДОПК последователност за погасяване на публичните задължения. Инвокират се съображения, че след като е приложима разпоредбата на чл. 169, ал. 6 от ДОПК, то е без значение кога са възникнали задълженията за главница и лихви, когато във всички случаи първо следвало да се погасят всички главници, а едва след това да се извършва погасяване на лихви. Не изпълнението на това изискване представлявало нарушение на материалния закон. В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован, се представлява от адв. В., който поддържа жалбата и моли да се уважи. Претендира разноски, съгласно представения списък и депозира писмено становище.

Ответникът – директорът на ТД на НАП - С. редовно призован, се представлява от юрк. Н., който оспорва жалбата, предлага да не се уважава, претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на търсеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

В ТД на НАП е образувано изпълнително дело №22040039742/ 2004 г. за задължение на жалбоподателя в размер на 781,49 лв., от които главница 509.00 лв. и лихва 272.49 лв. Задължението е по: Изпълнителен лист от 10.01.2005 г. по т. д. №750/2001 г. на Варненски окръжен съд, Изпълнителен лист от 09.08.2004 г. по т. д. №750/2001 г. на ОС-Варна и по Изпълнителен лист от 08.06.2004 г. по в. гр. д. №307/2003 г. на Варненски апелативен съд, представляващи такси и разноски по споменатите дела.

На [фирма] е изпратено Съобщение за доброволно изпълнение на основание чл. 221 от ДОПК с изх. №39742/2004/000003/03.12.2007 г., в което подробно са описани видът и размерът на публичното задължение, за което е образувано ИД от 2004 г. Същото е връчено на 05.11.2014 г.

В следствие с Разпореждане с изх. №39742/2004/000045 от 14.11.2014 г. е допуснато присъединяване към изпълнителното дело на вземания по декларации с взыскател Национална агенция за приходите, с което общия размер на задълженията по изпълнителното дело възлиза на 47 485,91 лв., от които 37 519,06 лв. - главница и 9 966,85 - лихва, изчислена към 14.11.2014 г.

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №39742/2004/ 000047 от 17.11.2014 г. е наложена възбрана на недвижим имот, собственост на оспорващия.

С Разпореждане с изх. №39742/2004/000071 от 27.06.2015 г. от публичен изпълнител е разпоредено разпределение на постъпили суми по изпълнителното дело в размер на 1 500,00 лв. С Разпореждане с изх. №39742/2004/000077 от 01.08.2015 г. от публичен изпълнител е разпоредено разпределение на постъпили суми по изпълнителното дело в размер на 408,28 лв.

С Разпореждане с изх. № С160022 – 105 – 0039395 от 02.08.2016 г. е допуснато присъединяване към изпълнителното дело на вземания по декларации обр. б, с взыскател Национална агенция за приходите, с което общия размер на задълженията по изпълнителното дело възлиза на 57 749,13 лв., от които 40 650,23 лв. - главница и 16 978,90 -лихва, изчислена към 02.08.2016 г. и 120,00 лв. - разноски.

С Разпореждане с изх. № С160022 – 035 – 0175738 от 19.08.2016 г. от публичен изпълнител е разпоредено частично прекратяване на производство по принудително изпълнение по изпълнителното дело, като поради изтекла погасителна давност са отписани задължения в размер на 1 275, 51 лв.

С Разпореждане с изх. № С180022 – 105 – 0197061 от 04.07.2018 г. е допуснато присъединяване към изпълнителното дело на вземания по декларации по ЗДДС за м. 03.2018 г. и м. 05.2018 г., с взыскател Национална агенция за приходите, с което общия размер на задълженията по изпълнителното дело възлиза на 69 701,19 лв., от които 45 442,83 лв. - главница и 24 138,36 - лихва, изчислена към 04.07.2018 г. и 120,00 лв. -разноски.

С Разпореждане с изх. № С180022 – 125 – 0202347 от 04.07.2018 г. от публичен изпълнител е разпоредено разпределение на постъпили суми по изпълнителното дело в размер на 46 000,00 лв.

С Разпореждане с изх. № С180022 – 105 – 0341899 от 05.11.2018 г. е допуснато

присъединяване към изпълнителното дело на вземания по декларации по ЗДДС за м. 06.2018 г., м.07.2018 г., м. 08. 2018 г., с взыскател Национална агенция за приходите, с което общия размер на задълженията по изпълнителното дело възлиза на 26 651,82 лв., от които 5365,21 лв. - главница и 21 286,61 -лихва, изчислена към 05.11.2018 г.

С Разпореждане с изх. № С190022 – 035 – 0038476 от 11.01.2019 г. от публичен изпълнител е разпоредено частично прекратяване на производство по принудително изпълнение по изпълнителното дело, като поради изтекла погасителна давност са отписани задължения в размер на 1 707,04 лв.

С Разпореждане с изх. № С190022 – 105 – 0181366 от 07.06.2019 г. е допуснато присъединяване към изпълнителното дело на вземания по декларации по ЗДДС за период м. 10.2018 г. и м. 11.2018 г., с взыскател Национална агенция за приходите, с което общият размер на задълженията по изпълнителното дело възлиза на 27 630, 71 лв., от които 7 606,08 лв. – главница и 20 024, 63 лв. – лихва, изчислена към 07.06.2019 г.

С Разпореждане с изх. № С190022 – 105 – 0254053 от 31.07.2019 г. е допуснато присъединяване към изпълнителното дело на вземания по декларация, по ЗДДС за м. 5.2019 г., с взыскател Национална агенция за приходите, с което общия размер на задълженията по изпълнителното дело възлиза на 28 417,89 лв., от които 8 270,48 лв. - главница и 20 147,41 - лихва, изчислена към 31.07.2019 г.

С Разпореждане с изх. № С190022 – 105 – 0323142 от 04.10.2019 г. е допуснато присъединяване към изпълнителното дело на вземания по декларации по ЗДДС за период м. 06.2019 г. и м. 07.2019 г., с взыскател Национална агенция за приходите, с което общия размер на задълженията по изпълнителното дело възлиза на 28 300,39 лв., от които 8 474,71 лв. - главница и 20 300,39 - лихва, изчислена към 04.10.2019 г.

С Разпореждане с изх. № С190022 – 105 – 0407263 от 13.12.2019 г. е допуснато присъединяване към изпълнителното дело на вземания по декларации по ЗДДС за период м. 08.2019 г. и м. 10.2019 г., с взыскател Национална агенция за приходите, с което общия размер на задълженията по изпълнителното дело възлиза на 29 260,58 лв., от които 8 789,53 лв. - главница и 20 471,05-лихва, изчислена към 13.12.2019 г.

С Разпореждане с изх. № С190022 – 125 – 0368343 от 13.12.2019 г. от публичен изпълнител е разпоредено разпределение на постъпили суми по изпълнителното дело в размер на 111,74 лв.

С Разпореждане с изх. № С190022 – 125 – 0374411 от 18.12.2019 г. от публичен изпълнител е разпоредено разпределение на постъпили суми по изпълнителното дело в размер на 6 000,00 лв.

С Разпореждане с изх. № С200022 – 035 – 0043404 от 10.01.2020 г. от публичен изпълнител е разпоредено частично прекратяване на производство по принудително изпълнение по изпълнителното дело, като поради изтекла погасителна давност са отписани задължения в размер на 1 812,40 лв.

С Разпореждане с изх. № С200022 – 125 – 0028487 от 30.01.2020 г. от публичен изпълнител е разпоредено разпределение на постъпили суми по изпълнителното дело в размерна 145,17 лв.

С Разпореждане с изх. № С200022 – 125 – 0027174 от 29.01.2020 г. от публичен изпълнител е разпоредено разпределение на постъпили суми по изпълнителното дело в размер на 5 129,49 лв. Така посочените действия на публичния изпълнител, обективирани в Разпореждане с изх. № С200022 – 125 – 0027174 от 29.01.2020 г. са обект на обжалване.

На 28.01.2020 г. по сметката на НАП е постъпила сумата от 5 129,49 лв., във връзка с която публичния изпълнител е издал Разпореждане с изх. № С200022 – 125 – 0027174 от 29.01.2020 г. за разпределение на постъпилата сума по изпълнителното дело. С нея са погасени задълженията на дружеството за лихви по подадени данъчни декларации обр. 6 за УПФ за периодите от месец 09.2008 г. до месец 07.2013 г. включително /главното задължение - главница, е било погасено на по-ранен етап в изпълнителното производство/ и задължения на дружеството по подадени данъчни декларации по ЗДДС за м. 08.2018 г. и за м. 10.2018 г.

Срещу това разпореждане е депозирана жалба с вх. № 53 – 03 – 484 от 06.02.2020 г. по регистъра на ТД на НАП – С..

От извършена справка в Програмен продукт С. на ТД на НАП С. към датата на произнасяне на ответника е установено, че общия размер на задълженията на дружеството възлизат на 16 220,19 лв./в т. ч. главница и лихви/, от които сумата от 16 141,45 лв. представляват публични задължения присъединени към изпълнителното дело, а сумата от 78,74 лв. представлява нововъзникнали публични задължения по подадени декларации по ЗДДС за период м. 11.2019 г., и м. 01.2020 г., които все още не са присъединени към образуваното изпълнително дело.

В законоустановения срок директорът на ТД на НАП – С. е издал решение № ПИ – 80 от 19.02.2020 г., с което е оставил жалбата на [фирма] без уважение. Решението е връчено на неговия адресат на 28.02.2020 г. по електронен път.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата и административната преписка документи, както и допълнително ангажираните от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в срока по чл. 197, ал.2 от ДОПК и е допустима, като подадена от надлежна страна.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган по чл. 197, ал.1 от ДОПК, но и е немотивиран от правна и фактическа страна.

Съгласно чл. 163, ал. 1 от ДОПК, публичните вземания се събират по реда на ДОПК, освен ако в закон е предвидено друго.

Редът за събиране на публичните вземания с характер на данъци е посочен в чл. 169, ал. 1 от ДОПК, на публичните задължения с характер на осигурителни вноски за ДОО и УПФ е посочен в чл. 159, ал. 4 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Съгласно чл. 169, ал. 6 от ДОПК, при прилагането на ал. 5 на чл. 169 от ДОПК, към погасяване на лихви се пристъпва след погасяване на всички главници на задълженията. Видно от така посочения текст на закона, установеният ред за погасяване първо на главниците на задълженията, е установен само в случаите на прилагане на ал. 5 на чл. 169 на ДОПК.

Видно от текста на чл. 169, ал. 5 от ДОПК, в случаите по ал. 4 с постъпилата сума се погасява задължението от съответния вид, срокът за внасяне на което изтича най - рано към датата на плащането, освен ако в закон не е установено друго. Следователно ал. 5 препраща към случаите подробно описани в ал. 4 на чл. 169 от ДОПК, или респ. към случаите предвидени в други нормативни актове, относими към конкретния случай. Иначе казано това са случаите на погасяване на публичните задължения очертани в чл. 169, ал. 4, т. 1-4 от ДОПК - за данъци, здравноосигурителни вноски и

задължителни социално осигурителни фондове, администрирани от ПОИ, задължения за вноски за допълнително задължително пенсионно осигуряване, но трябва да бъде обърнато внимание, че този ред на погасяване се прилага само до започването на принудителното им събиране /аргумент от чл. 169, ал. 4 изр. 1-во/.

По делото не е спорно, че с Разпореждане с изх. № С200022 – 125 – 0027174 от 29.01.2020 г., постъпилата сума в размер на 5 129,49 лв. е разпределена за погасяване на задълженията на дружеството към фонд ДОО, УПФ, 30 по подадени декларации обр. № 6 - в т. ч. лихви, за които главницата е погасена на по - ранен етап и по подадени декларации по ЗДДС.

В конкретният случай, предвид образуваното през 2004 г. изпълнително дело и предвид издаденото постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №39742/ 2004/000047 от 17.11.2014 г., към датата на подаването на настоящата жалба с вх. № С180022 – 000 – 0000556 от 02.01.2017 г., с която е оспорено извършеното погасяване на задълженията, принудителното изпълнение вече е било започнало. Ето защо, приложение намира разпоредбата на чл. 169, ал. 8 от ДОПК, съгласно която, след образуването на изпълнителното дело ал. 3, За, 4 и 5 не се прилагат, а публичните вземания се погасяват в последователност: разноси, главница, лихва.

Доколкото в чл. 169, ал. 8 от ДОПК не е посочено изрично, че при постъпване на суми за погасяване на публичните задължения първо се погасяват всички главници на задълженията, а едва след това всички натрупани до момента лихви, от тук и извода, че искането на жалбоподателя за извършването на ново преразпределение на постъпилата сума за погасяване на главниците на задълженията е неоснователно.

Този извод се подкрепя и от разпоредбите на чл. 159, ал. 4 от КСО, съгласно която при множество непогасени задължения, ако длъжника не е заявил изрично кое от тях погасява до започването на принудителното им събиране, погасяването се извършва по реда на чл. 169, ал. 5 и ал. 6 от ДОПК.

Видно от чл. 169, ал. 5 от ДОПК, е постъпилата сума се погасява задължението от съответния вид, срокът за внасяне на който изтича най - рано към датата на плащането, освен ако в закон е предвидено друго. Ако срокът за внасяне на две или повече задължения от един и същи вид изтича на една и съща дата, те се погасяват съразмерно.

Съгласно чл. 169, ал. 6 от ДОПК, при прилагането на ал. 5 към погасяване на лихви се пристъпва след погасяването на всички главници на задълженията. Съдържанието на чл. 169, ал. 6 от ДОПК надхвърля ограничението на препращането към ал. 5 и въвежда принципа, че към погасяването на лихви се пристъпва след погасяване на всички главници на задълженията. Следва да се посочи, че целта на нормата на чл. 169, ал. 6 е по този начин да се спре начисляването на лихви и да се предотврати натрупването на нови задължения. В този ред на мисли, разпределените суми, в случая, са използвани за погасяването на задължения за лихви по подадени данъчни декларации обр. 6 за периодите от месец 09.2008 г. до месец 07.2013 г., при положение, че главното задължение вече е погасено и реда за погасяване главница - лихва е изцяло съобразен и спазен. По никакъв начин не се увеличава основата, върху която да продължават да се начисляват лихви, тъй като лихвоносната част на задължението е в размер на 0,00 лв., което по никакъв начин не утежнява правната сфера на длъжника.

Доколкото задълженията за лихви, предхождат възникването на задълженията, чиято главница иска да погаси жалбоподателя, следва извода, че така цитираните разпоредби на чл. 169, ал. 5 и ал. 6 от ДОПК се явяват спазени с извършеното

разпределение от публичния изпълнител от 29.01.2020 г., видно от което е извършено последователно погасяване на лихви по подадени данъчни декларации обр. 6 за периодите от месец 09.2008 г. до месец 07.2013 г., за които главницата е погасена и едва след това се е пристъпило към разпределение на суми за погасяване на задължения на дружеството за главници по подадени данъчни декларации по ЗДДС за м. 08.2018 г., присъединено с Разпореждане с изх. № С180022 – 105 – 0341899 от 05.11.2018 г. и за м. 10.2018 г., присъединено по изпълнителното дело с разпореждане с изх. № С190022 – 105 – 0181366 от 07.06.2019 г.

По изложените съображения жалбата на [фирма] е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

При този изход на делото на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение на основание § 2 от ДОПК вр. чл. 144 от АПК вр. чл. 78, ал.8 от ГПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100,00 лв. Възнаграждението за процесуално представителство на ответника се определя на база посочените правни основания, тъй като разпоредбата на чл. 161 от ДОПК се намира в глава П. от ДОПК, която се отнася до обжалването на ревизионния акт, а настоящият спор не е с такъв предмет.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Решение № ПИ – 80 от 19.02.2020 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалба вх. № 53 – 03 - 484 от 06.02.2020 г. на оспорващия срещу действия на публичния изпълнител в ТД на НАП – С. по извършено разпределение на постъпили суми в бюджета с разпореждане за разпределение с изх. № С200022 – 125 – 0027174 от 29.01.2020 г.

ОСЪЖДА С. – Б.” О., ЕИК[ЕИК] да заплати на ТД на НАП - С. юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 100,00 (сто) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

СЪДИЯ: